

Vidljivo iz nevidljivog

Vidljivo iz nevidljivog Hebrejima 11:3, „Vjerom doznajemo da je svijet stvoren Božjom riječju, tako da je vidljivo proizvedeno od nevidljivoga.“

Ono što se vidi stvoreno je iz nečega što se ne vidi.

2.Korinćanima 4:17-18, „Uistinu, naša nam sadašnja ali kratkotrajna i mala nevolja donosi izvanredno veliku i vječnu slavu, nama koji ne smjeramo na vidljivo, nego na nevidljivo, jer vidljivo je prolazno (orig. za vrijeme), a nevidljivo je vječno.“

Dakle, ovo što je vidljivo prolazno je, ono je za vrijeme, a ono što je nevidljivo – prava stvarnost – ona je vječna. Mi nismo prirodna bića u duhovnom svijetu, nego smo duhovna bića koja žive u prirodnom svijetu. Ti si duh koji ima dušu (um, volju i emocije) i živiš u tijelu. Kao duh koji živi u prirodnom svijetu, živiš po duhovnim zakonima koji donose nadnaravne rezultate u ovaj svijet.

Osim toga, vjerom doznajemo da je svijet stvoren Božjom riječju, tako da je vidljivo proizvedeno iz nevidljivog. Što nam je onda potrebno da zgrabimo u taj nevidljivi svijet da bi nam postao stvarniji od ove vidljive stvarnosti? Pavao je napisao da se „krećemo u području vjere, a ne u području gledanja“ (2.Kor.5:7).

Trebaju nam ‘otvorene oči srca’

Zamisli da si bio u Jeruzalemu kad je dogodilo raspeće.

Da si bio stranac u mnoštvu ljudi koji gledaju tri čovjeka razapeta na križeve na jednom brdu, kako se muče i pate, vidio bi da je čovjek u sredini umro prije ostale dvojice. Ostaloj dvojici su slomili noge da se ne muče, a ovaj je umro prije toga.

Da si bio građanin Jeruzalema, znao bi da su ta dvojica bili zločinci, a čovjek u sredini prorok. Imao bi nešto više podataka o tome što se događalo u Jeruzalemu.

A da si kojim slučajem bio učenik toga rabina koji je bio razapet u sredini, još uvijek ne bi istinski znao što se tu događa. Bilo bi ti žao i plakao bi, kao i ostali njegovi učenici koji su se razbježali. Sva njihova nadanja o nekom zemaljskom kraljevstvu su propala.

Ni stranac u Jeruzalemu, ni građani Jeruzalema, niti njegovi najbliži učenici nisu zapravo znali što se tu događalo. U evanđeljima se također ne zna ništa o tome. ‘Odvedoše ga na brdo, razapeše ga na križ’. Čovjek koji je svojim očima gledao te događaje mogao je suosjećati s ljudima na križu, ali nije znao što se stvarno dogodilo. Zašto? Zato što nije imao prosvijetljene oči srca o kojima Pavao govori u Ef.1:17-18, „da vam Bog... Otac slave, da prosvijetljene oči srca da uvidite.“ Bez otkrivenja o križu, čovjek se ne može kretati u tome.

„Bez vjere nemoguće mu je ugoditi (Bogu)“ (Heb.10:6). Bez vjere ne možeš zgrabiti u duhovni svijet. Bez vjere ne možeš doznati da je ovo vidljivo postalo od nevidljivog. To čulo – vjeru – dao ti je Bog. „Milošću ste spašeni – po vjeri! To ne dolazi od vas; to je dar Božji...“ (Ef.2:8). Vjera nije od tebe. Ni jedan čovjek sam po sebi ne može imati vjeru, to je Božja vjera.

Religija i dan danas oplakuje jer ne zna što se dogodilo na križu. Jer je ono što se dogodilo u duhu bilo skriveno svim ljudima koji su se kretali u tijelu, tj. prema onome što vide, čuju i osjećaju. Ni njegovi učenici nisu imali otkrivenje s neba,. Čak ni kad je uskrsnuo, kad je žena došla s njegovog groba govoreći im „On je živ“, nisu vjerovali. Piše u Pismu, „ovima se ta riječ učiniše kao izmišljotina. I nisu im vjerovali“ (Lk.2:11). Njegovi najbliži učenici! Zašto? Zato što nisu bili nanovo rođeni. Još im nisu bile otvorene oči srca da vide.

Bog mora otvoriti oči tvog srca, oči tvoga duha, da vidiš što se dogodilo. Moraš čuti riječ o križu iz 2.Kor.5:21, „...njega koji je bio bez ikakva grijeha Bog učini mjesto nas grijehom, da mi u njemu postanemo pravednošću Božjom“, kako bi vidio što se dogodilo na križu.

Trebaju ti otvorene oči srca da se okoristiš ovim stvarima, kako bi onda mogao urediti svoj život prema Božjem nacrtu kojeg On ima za tvoj život. Zato prvo moraš čuti riječ o križu, jer govor o križu jest sila za spasenje. Bez toga se nitko ne može spasiti.

Slava – manifestacija Boga

Bog se želi manifestirati, želi biti vidljiv u vidljivoj stvarnosti.

Eliezer, Abrahamov sluga je rekao, „Jahve je uvelike blagoslovio mog gospodara te je postao bogat. Nadavao mu je ovaca i goveda, srebra i zlata, sluga i sluškinja, deva i magaradi“ (Post.24:35). U vidljivoj stvarnosti se vidjelo kako je Bog blagoslovio Abrahama. On je bio najbogatiji čovjek svog vremena. Kad te Bog blagoslovi On ti daje silu za stjecanje bogatstva. Bogatstvo nije samo u materijalnim stvarima, nego bogatstvo u duhu, duši i tijelu, financijama i socijalnim odnosima. On te blagoslovi silom za stjecanje toga, da bi ostvario svoj savez na zemlji, kao što piše u Pon. zak.8:18, „... on ti je dao snagu da stječeš bogatstvo, da ispuni tako - kao što je danas – svoj Savez za koji se zakleo tvojim ocima.“

Bog čezne da se manifestira. Zašto? Da budeš privlačan za druge ljude, da budeš obrazac koji očituje kako je Bog uspio kod nekog čovjeka, jer Bog je nepromjenjiv, On ima odluku za svakog čovjeka u svim vremenima. On je objavio svoju nepromjenjivu volju u 1. poglavlju knjige Postanka kada je rekao, „Budi plodonosan, množi se, napuni zemlju mojom SLAVOM.“ Proroci Izaija i Habakuk su prorekli, „Jer će se zemlja napuniti znanja o slavi Jahvinoj kao što vode prekrivaju more“ (Hab.3:14) Božja slava će prekrit cijelu zemlju. To je Njegova volja. A tvoja vjera dolazi od prepoznavanja Njegove volje. Kad znaš Božju volju, onda imaš vjeru. Kada znaš da je Božje obećanje upućeno tebi, a On nije pristran, onda imaš vjeru. Jer obećanje koje primiš s vjerom postaje živo u tvom životu.

Kad je Bog stvorio čovjeka – još jedan govoreći duh ljubavi kao što je On – ogrnuo ga je, pomazao svojom manifestiranom prisutnošću, svojom slavom, da bi čovjek mogao raditi na isti način kao i njegov Otac – sa Riječju – da bude Božji predstavnik na Zemlji.

Čovjek – govoreći duh

Bog je stvorio čovjeka kao govoreći duh ljubavi. Ali kad je čovjek pao, on je postao kao govoreća emocija, kao govoreći razum, kao govoreće tijelo, koje govori ono što vidi, čuje i osjeća, jer je pao u područje informacija. Nešto ga zaboli, ili nešto osjeti – i zato što je njegov govor povezan s emocijama – on to brzo izgovori. Kad je duhovno umro odvojio se od duhovnog života, od Duha života koji je Bog. Nije više bio povezan sa stablom života – Riječi.

Stablo života koje je bilo usred Edenskog vrta bilo je Božja Riječ. Adam je trebao Božju Riječ budući da je bio je ogrnut u Božju slavu i imao istu sposobnost stvaranja kao Bog. Bog je govorio iz svoje slave, „I reče Bog, ... i vidje Bog.“ Čovjek je trebao raditi na isti način jer je bio govoreći duh ljubavi. Ali pali čovjek je govoreći um straha, govoreća emocija mržnje i nevjere. Čim nešto osjeti (npr. neki simptom u tijelu), to izgovori i tako primi taj paket.

Pavao kaže da mi ne smjeramo na vidljivo, nego na nevidljivo, jer vidljivo je prolazno, a nevidljivo vječno. Rekli smo da, na osnovu Hebr.3:11, možemo urediti cijeli svoj život. Na primjer, ti imaš neki problem u svom životu. Je li ti dovoljno da ti Bog da način na koji je On radio? Da ti da svoju slavu, silu, Riječ, mudrost, pravednost, sve što ima, kako bi ti stvorio u svom životu ono što Bog želi? Sigurno da ti je dovoljno. Ti trebaš potražiti što Pismo kaže o tome. Tu stvar možeš riješiti na tjelesni, ljudski način, ili na Božji način. Božji način je da svoj život uređuješ prema Riječi, da Riječju koja je Duh, koja je iz nevidljivog svijeta, uređuješ svoj vidljivi život. Isus kaže, „Riječi koje sam vam rekao jesu duh i život“, Iv.6:63.

Primjer. Ako imaš problema sa snom, odeš u Pismo i nađeš Ps.3:6, „Sad mogu leći i usnuti jer me Jahve drži“, ili Ps.4:9, „Čim legnem, odmah u miru i usnem, jer mi samo Ti, o Gospode, daješ miran počinak.“ Ili možeš naći Ps.127:2, „Miljenicima svojim On san daje.“ Zatim, na temelju riječi vjere, izgovaraš to u svoj život, primiš vjerom i to imaš. Ali ljudi u tijelu, u babilonskom sustavu, koji ne znaju taj princip, rješavaju to na tjelesan način – npr. tabletama. Tablete su tjelesni rješavanja duhovnih potreba. To je materijalizam. Materijalizam je tjelesni pokušaj ispunjavanja duhovnih potreba. Tableta ne rješava uzrok nesanicice, već samo blokira relaciju između uzroka i posljedice tako što isključuje osjete boli, iako će uzrok boli i dalje postojati. Problem si pokušao riješiti na tjelesan način i to je kratkotrajno. I dalje ostaješ zarobljen, samo to ne osjećaš jer si na neki načini isključen iz stvarnosti.

Zato Pavao u poslanici Galaćanima kaže da stvari kraljevstva ne možeš baštiniti na tjelesan način: tabletama, alkoholom, drogom, novcem. Zašto ljudi puše, piju, drogiraju se? Da postignu mir, zadovoljstvo, da ih ne ‘krpa’ kriza. Oni rade sve te stvari, ali uzrok i dalje ostaje. Da je čovjek uredio život na Božji način, tada bi Riječ izgovorena s vjerom stvorila silu koja se zove POMAZANJE, a pomazanje uništava jarmove svakog ropstva. Samo pomazanje može uništiti jarmove. Što je pomazanje? Pomazanje je riječ izgovorena s vjerom. Riječ vjere izgovorena s autoritetom miče planine iz tvog života. Zato ti je Bog dao svoj autoritet i silu, da ukloniš posljedice koje si dobio naslijedom od Adama, roditelja, vršnjaka, prijatelja, profesora iz škole... U tvoj um su došle raznorazne utvrde i imao si žetvu koja odgovara tome.

Dakle, postoji materijalni način rješavanja duhovnih potreba, a to su djela tijela (vidi Gal.5:19.21) Takvim načinom ništa ne rješavaš. Postoji i drugi način – pomoću riječi iz Heb.11:3 – jer znaš da sve vidljivo dolazi iz nevidljivoga, od Riječi Božje ili od slave. I ti možeš raditi na taj isti način. Kad je Adam pao, on se odvojio od stabla života. Drvo života jest dobra Riječ, odnosno blagoslov. Adam se maknuo od drva života i tako izgubio Riječ, blagoslov i bio osuđen na svoj vlastiti život, na svoju riječ. Tako se potpuno odvojio od Boga i došao u stanje prokletstva.

Polje slave oko nas

Kad je Adam izgubio Riječ, ostao je bez Božje slave. Zbog toga piše, „Svi su sagriješili i lišeni su Božje slave.“ Ali Isus je uklonio prokletstvo, donio blagoslov i dao nam svoju

pravednost. Ta pravednost je vratila slavu. Grijech je odnio slavu, a pravednost koju nam je Bog dao vratila je čovjeku slavu. Zato Pavao piše Kološanima 1:27, „kako je bogata slava ove tajne ... koja glasi: Krist (tj. pomazanje), o očekivanoj slavi je u vama sada“ (prema orig.) Ponovo smo obučeni u istu slavu u koju je bio obučen Adam, kako piše u Ps.8:6, „Slavom i sjajem njega okruni“. Njega pomaza da bi mogao stvarati s Božjim Riječima, da bi mogao iz slave iznositi stvari u svoj život i uređivati ga. Da bi iz nevidljivog stvarao vidljivi svijet.

Ti si ponovo obučeni u slavu! Pisano je da je Isus došao, ne više da bude jedinorođenac, nego „da bude prvorođenac među mnogom braćom“, da privede „k slavi mnoge sinove“ (Rim.8:28 i Heb.2:10). Pavao također piše „da vam Otac slave da prosvijetljene oči vašeg srca da vidite koliko bogatstvo slave krije baština njegova među svetima“ (Kol.1:18). Zašto je potrebno da vidimo koliko je to bogatstvo slave? Zato da bismo mogli stvarati riječima i da bismo vidjeli „koliko je u nama koji vjerujemo izvanredno velika ta snaga“ koja je jednaka onoj kojom je Bog uskrisio Isusa od mrtvih (Kol.1:19-21). A to je riječ vjere, riječ izgovorena s vjerom.

Slava dolazi i prenosi se, ide i probija se gdje god je Riječ vodi i nosi. Ona je došla na prokletu zemlju, u tijelu čovjeka Isusa, izlila se iz njega, blagoslovila pali svijet, ušla i probila se usred pakla i Očevom slavom uskrsnula Isusa. Upala je u tamu tvoga srca, osvjetlila te, donijela slavu i sada tvoje riječi napunjene vjerom, koje izlaze iz slave, mijenjaju tvoj život. Potpuno ga mijenjaju. Zašto mi to ne vidimo? Zato što se ne vidi odmah u istom trenutku i onda se pitaš, „Ako to nisam vidio odmah sada, je li to uopće istina?“

Sijanje i strpljivost

Bog je Abrahamu rekao, „Od svevišnjeg Boga Abrahamu blagoslov“ (Post.14:19). Upravo je u toj riječi bio sav taj blagoslov, iako on u tom trenutku nije bio vidljiv. No, u blagoslovu već sve imaš, zato što je u sjemenu žetva. Bog ti je dao vjeru da u sjemenu vidiš žetvu, i zato se možeš radovati već sada kada imaš sjeme. Ako imaš sjeme, onda imaš sve. Jer sve što ti je potrebno u Kraljevstvu jest sjeme.

Stoga nam trebaju bistre, otvorene oči srca da to vidimo. Da ti ovo bude razumljivije, evo jedna slika. Mi danas vidimo zvjezdano nebo onakvo kako je izgledalo prije mnogo stotina, tisuća pa čak i milijuna godina, ovisno o udaljenosti zvijezda od Zemlje. Tako je i s onim što vidimo danas oko sebe. Današnje stanje u svijetu rezultat je sijanja sjemena prije mnogo godina, koje je posijao čovjek koji je proklet („Zemlja je zbog tebe prokleta“, Post.3:17) ili đavao koji je posijao razna sjemena. Sada u svijetu vidimo grčeve, nered, trudove posljednjeg vremena koji su rezultat nečega što se sijalo kroz stoljeća i tisućljeća. To je ono što vidimo, vidljivo je rezultat onoga što je bilo sijano u nevidljivom.

Bog nije stvorio ovakav svijet. On je rezultat čovjekovog odabira i pada. Nemoj biti igračka valova prepuštajući se stihiji, nego preuzmi odgovornost za svoj život. Počni sijati. Ono što želiš imati sutra počni sijati danas, jer je u sjemenu žetva. Bog ti daje mogućnost kao sinu Božjem da gradiš svoj vidljivi život iz nevidljivoga. Dao ti je građu, materijal, cement.... Kreni od temelja. Temelj je Riječ, a cement je ljubav – veza savršene skladnosti. Riječ dolazi iz dimenzije vječnosti u dimenziju prostora i vremena. Dolazi u vrijeme i prostor i tu kreira, stvara.

I ti možeš tako kreirati. No, za to ti je potrebna strpljivost jer se, kao što je ranije rečeno, stvari ne vide odmah čim kažeš. U vječnosti to jest sada – jer u vječnosti nema vremena. No, ovdje postoji početak i kraj vremena. Ono što je u vječnosti, to imaš sada, ali se to u ovom

vidljivom svijetu ne manifestira odmah. Iako je Danijelu Bog odmah odgovorio, on je tek za 21 dan dobio odgovor na molitvu. To 'sada' se manifestiralo poslije. Zbog toga nam je Bog dao silu koja dolazi iz ljubavi, a to je strpljivost. Ona je plod duha. On ti je dao strpljivost koja je sila pritiska na okolnosti, za koju ti znaš da radi, iako to još ne vidiš. Bog ti daje strpljivost koja je pritisak na pritisak. Daje i postojanost. Jer samo ono što budeš postojano izgovarao, to će se dogoditi u tvojoj stvarnosti. Ustrajnosti pripada nagrada, jer „mi ne pripadamo onima koji otpadaju, nego onima koji vjeruju“ (Heb:10:25) i u ustrajnosti postojano izgovaramo iz punine srca, i to što govorimo vidjet ćemo u svojoj stvarnosti. U postojanosti i ustrajnosti je sila.

Pravednost

Pogledajmo što se dogodilo na križu iz druge perspektive – iz pozicije Božjeg sina kojemu je otkriveno što se tamo dogodilo.

Otvorimo Rim.4:21-24 da vidiš kako se time praktično možeš okoristiti. „A sada nezavisno od Zakona očitovale se pravednost Božja za koju svjedoče Zakon i proroci, i to pravednost Božja po vjeri u Isusa Krista za SVE koji vjeruju, nema razlike. Jer svi su sagriješili i lišeni su Božje slave...“

Piše da su SVI sagriješili. Adam i Eva su sagriješili kao roditelji cijelog čovječanstva. Svoj grijeh su prenijeli na slijedeću generaciju. Čovjek se rađa grešan. Muškarcu i ženi rodi se dijete. Oni mu predaju tjelesne karakteristike, baš kao i duševne. „Evo, grešan sam već rođen, u grijehu me začeo majka moja“, (Ps.51:7). Dakle, dijete se također rodi s grešnom dušom. Jedan je sagriješio – svi su sagriješili – tako su rođeni.

A zatim piše da su SVI opravdani darom Njegove milosti. Kad je Isus uzeo grijehove svih ljudi, kad je uzeo cijelo čovječanstvo u sebe i kaznio ga u samom sebi, umro i bio pokopan, i ono je bilo pokopano. Zatim je uskrsnuo. I kad je On uskrsnuo, svi su uskrsnuli potpuno novi. Svi su opravdani – svi su uskrsnuli pravedni! U nastavku piše, „Svi su opravdani darom Njegove milosti.“ Ali koliko ljudi se time okoristilo? 26. stih iz Rimljana kaže, „...da učini očitim svoju pravednost u sadašnje vrijeme i da dokaže da je pravedan i da opravdava onoga koji vjeruje.“ Dakle, provizija pravednosti, koja je u duhovnom svijetu, prima se vjerom. No, samo onome tko ima otvorene oči srca da to vidi i povjeruje, to postaje stvarnost.

SVI su zaista opravdani pred Bogom, ali će se u svom vlastitom životu okoristiti samo onaj koji vjeruje da to vrijedi za njega. A Bog nije pristran, On je to napravio za sve. Tko vjeruje da je to za njega, on će imati koristi. Kako će vjerovati u to? Mora prvo čuti – „Moj narod gine jer nema znanja.“ Ne piše, 'Moj narod gine zato što je davao jak.' Ne! Nego zato što to nije čuo. Zato što nije povjeroval, nije se složio s tim i rekao 'to je moje sada.' Kao što je Bog na križu učinio sve pravednim, tako je učinio sve zdravim, jer je „on naše bolesti ponio“ i udaljio ih od nas. Ako ih je On uzeo, znači da ih ja nemam. Ne možemo ih imati On i ja. Ako je On uzeo svako prokletstvo da bih ja bio blagoslovljen, znači ja ne moram imati prokletstvo. On je svakoga obogatio, jer je „radi vas od bogataša postao siromah, da vi postanete bogataši njegovim siromaštvom“ (2.Kor.8:9). Dakle, kao što su svi opravdani, tako su svi ozdravljeni, obogaćeni i blagoslovljeni. Tko je zdrav? Tko je bogat? Tko je blagoslovljen? Onaj koji vjeruje.

Primjer Marije i Abrahama

Bog ti je dao vještinu stvaranja. Dao ti je umjetnost izdavanja zapovijedi jer imaš autoritet, slavu, Riječ, Njegovu pravednost – imaš sve što je Bog imao kad je stvarao. Dao ti je da razumiješ zakon vjere, zakon sijanja i žetve, zakone Kraljevstva – kako Bog radi. Prva manifestirana primjena autoriteta vještine stvaranja bila je kod Marije. Upravo zbog toga je religija zamaglila tu istinu o njoj.

Pogledajmo kako je bilo s Marijom... Luka 1:28-35, „Kad anđeo uđe k njoj, reče joj, ‘Raduj se milosti puna’“, dobila je milost od Boga, „Gospodin je s tobom.“ To znači da je blagoslov bio tu, to je bila Riječ blagoslova. „Na te riječi ona se prepade i počne razmišljati što znači taj pozdrav. Anđeo joj kaže, ‘Ne boj se jer si našla milost kod Boga. Ti ćeš začeti...’“ Za tako nešto je trebala imati vjeru. (31)„Evo ti ćeš začeti i roditi sina i nadjenuti mu ime Isus. (32)On će biti velik i zvat će se sin Boga Previšnjeg. Gospodin Bog dat će mu prijestolje Davida oca njegovog. (33)On će vladati Davidovom kućom i kraljevstvo njegovo neće imati svršetka.“ Marija nije znala da je riječ koja je njoj upućena sjeme, baš kao što to ni Abraham nije znao kad mu je Bog rekao da će imati sina.

Marija je htjela surađivati s Bogom. Rekla je, (34)„Kako će to biti. Ja se ne sastajem s mužem, tj. nemam sjeme. Nisam još udata.“ I Bog je uči, daje joj otkrivenje. Preko anđela joj kaže, (35)“Duh Sveti sići će na te. Sila Previšnjeg zasjenit će te; zato će se dijete koje ćeš roditi zvati svetim.“ ‘Marijo, bit ćeš obučena u Božju slavu. Duh Sveti će biti tu, a Riječ koju sam ti rekao jest SJEME.’ Marija nije začela od sperme nego od Riječi koja je sjeme. Zatim joj je anđeo rekao (37)„Bogu ništa nije nemoguće“, odnosno, prema originalnom prijevodu, „Ni jedna Rema nije bez sile da ostvari ono zbog čega je poslana.“ Ona je povjerovala da riječ koju će primiti u maternicu svoga duha može ostvariti začecije samo pod jednim uvjetom – ako se ona složi s tom riječi.

U Rimljanima 10:10 piše, „Vjera srca postiže pravednost, a priznanje usta spasenje.“ Jer nas je Bog stvorio kao još jedan govoreći duh. Srce i usta zajedno – govoreće srce ljubavi – jer nas Bog stvori na svoju sliku. Marija je povjerovala u svom srcu, a onda je ustima trebala priznati, složiti se s tim. I rekla je, „Neka mi bude po riječi tvojoj“ (Lk.1:38). U trenutku kad je to rekla, kad je začela u svom duhu, u maternici svog srca, u tom trenutku se Riječ začela i u maternici tijela. 9 mjeseci kasnije, pošto se Riječ mora utjeloviti, rodio se Isus. Koja čudesna istina! Isus – sama Riječ koja je sve stvorila – rođen je od čovjekove riječi, riječi izgovorene na Marijina usta. Isus je Riječ (Otkr.19:13, „njegovo ime glasi: Riječ Božja“) koja se jednog dana utjelovila. Da bi ispunio zakletvu koju je dao Abrahamu – riječ zakletve se utjelovila – da bi ispunila sve što je obećano Abrahamu, da bi blagoslovila potomstvo svim blagoslovima. Ta Riječ se utjelovila kroz čovjeka i to na čovjekovu riječ – na Marijinu riječ. I onda je rođena žrtva, u jaslama. Ona je ispunila sve zahtjeve Pisma, uzela grijeh cijelog čovječanstva, bila kažnjena za grijeh cijelog čovječanstva i uskrsnula za cijelo čovječanstvo i cijelo čovječanstvo je uskrsnulo u Njoj.

Bog je na taj način pokazao Mariji vještinu stvaranja. Prva manifestacija autoriteta, prva manifestacija vještine stvaranja, pokazana je Mariji zbog milosti. Kako to radi? ‘Doći će Duh slave, bit ćeš obučena u slavu, iz te slave izgovori riječ i što kažeš začeti će se u tvom srcu’, jer vjera srca postiže pravednost, a priznanje usta spasenje. Ti priznaješ, a Isus – veliki svećenik tvog ispovijedanja – to potvrđuje i postaje stvarnost u tvom životu i onda čekaš da se to pojavi u tvojim prilikama. Prije ili kasnije to će se pojaviti.

Ponovi za mnom

Mi ovdje na zemlji kažemo ono što vidimo na nebu, zatim to dolazi s neba na zemlju. Svaki put kad primiš pravu spoznaju koja se zove otkrivenje, tj. otkriveno znanje i složiš se s tim, (primiš s vjerom i izgovoriš ustima), Božje kraljevstvo se manifestira u tom trenutku kad ponoviš za Bogom ono što On ima. Otkrivenje je da vidiš ono što Bog vidi. Kad se Petar družio s Isusom, s Isusa je prešlo otkrivenje na njega. Stoga, kad ga je Isus pitao, „Što ti kažeš, tko sam ja?“, Petar je mogao odgovoriti, „Ti si Krist (Pomazanik koji će uništiti sve jarmove i uspostaviti blagoslov), Sin Boga živoga.“ Petar je to prepoznao. Nije čuo od svojih roditelja. niti je mogao naučiti iz knjiga. To mu je direktno objavio Otac. Dobio je pravu spoznaju, otkriveno znanje i izgovorio na svoja usta. Zato mu je Isus rekao, „Tebi ću dati ključeve kraljevstva.“ Ključevi kraljevstva su: otkriveno znanje, izgovorena riječ i zakon sijanja i žetve koji radi. Isus kaže, „...i na toj stijeni (na tom priznanju, otkrivenju), sagradit ću Crkvu svoju, i vrata pakla neće je nadvladat (neće joj odoljeti)“ (vidi Matej 16:15-19).

Kada imaš otkriveno znanje o zdravlju, bogatstvu, sigurnosti, zaštiti u svim područjima života, kad imaš otkriveno znanje o Božjoj volji koja je manifestirana na križu, o svemu što je Isus poduzeo za tebe na križu, i kad se složiš s tim, tj. govoriš jedno te isto (homologia – reći isto što i ...) ti polažeš najlakši ispit na svijetu. A najlakši ispit na svijetu je kad profesor postavi pitanje pa ti kaže odgovor i traži da ga ponoviš za njim. Zato piše u 1.Iv.5:3 da „njegove zapovijedi nisu teške.“ Ti, u stvari, govoriš Božju Riječ, „Da, ja sam zdrav. Njegovim sam modricama iscijeljen.“ Slažeš se i priznaješ to isto. Zato Jakov kaže, „Ne lažite protiv istine“ (Jk.3:15). Ti vidiš, čuješ i osjećaš suprotno – postoji vidljiva činjenica. Ali u Pismu piše istina. Zato stoji, „Ne reci lažnog svjedočanstva.“ Svjedočanstvo mogu dati tvoja usta, tvoja volja i emocije – to je ono što vidiš, čuješ, osjećaš. Postoji i drugo svjedočanstvo – svjedočanstvo Božje Riječi. A što je istina? „Tvoja je Riječ istina“ (Iv.17:17) Bog kaže, „Ponovi za mnom.“ Ti ponoviš za Njim, a On potvrđuje Svoju riječ. Ne potvrđuje bilo koju riječ. Neće potvrditi potrebe koje ti je davao dao, neće potvrditi nešto što je davao donio u tvoj život: siromaštvo, nedostatak, brige, tjeskobe, zabrinutost.... Nego ćeš ti tome u autoritetu reći, „Digni se i baci se u more!“ A Pon.zak.38 kaže da mi svi blagoslovi pripadaju i da se sva prokletstva moraju maknut, jer je Isus nosio i odnio prokletstvo, da bi se na nas rasprostranio Abrahamov blagoslov. I kad znaš da si Abrahamov potomak po obećanju, onda ti pripada sve što je Abraham imao – još i više.

Promijeni svoj vidljivi život

Ti si odgovoran za svoj život. Zašto? Zato što imaš slobodnu volju. Bog je dao čovjeku slobodnu volju da izabere. Možeš izabrat Boga ili što god hoćeš. Adam je izabrao nešto drugo. A Bog je baš htio da izabireš slobodnom voljom, a ne da bude prinudni brak. Jer brak sklopljen iz prinude ne priznaje se. Zbog toga je Bog dao ljudima slobodnu volju.

Ti sam možeš tražiti otkriveno znanje. Riječ kaže, „Sine pazi na moje riječi. Prigni uho mojim riječima. Ne gubi ih nikad iz očiju (vida), pohrani ih posred srca svoga. Jer su život onima koji ih nalaze...“ Ti izgovaraš ono što hoćeš. Zakon sijanja i žetve radi sam od sebe. To nitko ne može spriječiti. Znači, ti tražiš otkriveno znanje koje dolazi iz Riječi i gradiš svoj život na riječi. Iz četvrte dimenzije, iz nevidljivog svijeta, gradiš svoj vidljivi svijet. Povlačiš konce iza zastora i onda se u ovome svijetu vide rezultati onoga što je iza zavjese. Pravi svijet je u vjeri, u duhu, tamo gdje ti radiš, tamo gdje ti živiš. Ti se ne krećeš u području vidljivog, kao ljudi koji nemaju tu informaciju, nemaju to čulo. Vjerom vidiš taj svijet u kojem je uzrok tvog života i gradiš ga prema njemu, a Riječ donosi to u tvoju vidljivu stvarnost. Primaš

informacije iz duhovnog svijeta, iz Božje Riječi, a ne iz TV dnevnika ili s kavica. Slušaj 5 minuta što ljudi govore i znat ćeš što im je u srcu. Ali ne samo to, znat ćeš i što im je u budućnosti, jer ono što im je u srcu određuje budućnost.

Zato Pismo kaže, „A svrh svega, čuvaj svoje srce jer iz njega izvire život“ (Izr.4:23). Ono što ubaciš u mlin za kavu, to će izići iz njega. Što ubaciš u svoje srce, to će izaći van. To je zakon. Ti odgovoran za to, odgovoran si za svoj vidljivi svijet. Možeš ga promijeniti.

Isus je uništio uzrok i posljedicu

U psihologiji postoji fenomen koji se zove ‘fantomski ud’. Čovjek kojemu je noga odrezana ispod koljena, može osjetiti bol ili svrab u prstima ili na peti noge koje više nema. Zašto? Zato što su ostali receptori u mozgu koji su opsluživali prste, iako vanjski podražaj više ne postoji, ali postoji lažna bol i lažni svrab. Čovjek ih stvarno osjeća. To je stvarna činjenica u ovoj vidljivoj stvarnosti, ali nije istinska stvarnost, jer nema na temelju čega to osjećati. Ona je privid, iluzija. Slično tome postoji i lažna trudnoća. Žena umisli da je trudna, ima sve posljedice toga i stomak joj naraste. Nakon devet mjeseci ne rodi ništa. Znači od lažnog uzroka postoji lažna posljedica. Postoji zapis u mozgu, u slučaju fantomskog uda, iako je ud odrezan.

Isto se dogodilo sa starim čovjekom. U Hebrejima 8:12 citira se riječ proroka Jeremije, „...grijeha se njihovih više neću nikako sjećati.“ I u nas je Bog ugradio tzv. optimizam pamćenja. To je kada se čovjek sjeća ljepših stvari iz prošlosti, a one je ružnije zaboravlja. Sjećanje na prošlost mu izgleda ljepše nego sadašnjost, jer postoji optimizam pamćenja. Ljudi potisnu one ružnije stvari, zato kažu, „Kako nam je lijepo bilo tada...“ Uvijek je ono nekada bilo bolje. U Propovjedniku 7:10 Bog kaže, „Ne pitaj zašto su negdašnja vremena bolja od ovih, jer to nije mudro pitanje.“

Stari čovjek je činio grijeh, činio je razne gadosti, gnjusna djela, ali taj čovjek je nestao. Međutim, stara djela ostala su upisana u tvom mozgu. Baš kao što je fantomski ud nestao, ali i dalje dolazi do lažnih simptoma, tako je i u tvom životu, odnosno u tvom umu i tijelu. Ti si novi duh, ali ostalo je staro tijelo i stara duša, odnosno um koji treba obnavljati. Ostali su vidljivi rezultati sijanja loših sjemena još od Adama, preko naših predaka pa sve do naših roditelja i nas samih – starog čovjeka. Do danas u našim životima, u ovom vidljivom svijetu, još uvijek nosimo posljedice uzroka koji više ne postoje. Isus je došao uništiti đavolska djela. On je presjekao to prokletstvo, sasvim odrezao starog čovjeka, „Već je sjekira položena na korijen stablima“ (Lk:3:9). Nema razloga da u svom tijelu nosim bolesti kad je uzročnik bolesti odstranjen, uništen. Uzročnik bolesti je grijeh, grešna narav. Naime, kad je došao grijeh, došla je smrt, strah, bolest. Zbog grijeha su došle sve bolesti. Ako je Isus uzeo grijeh i grešnu narav, uzeo je uzrok i posljedice. Čim je uzeo grijeh, sve bolesti čitavog čovječanstva došle su na njega. Bolest svakog čovjeka na svijetu bila je na Isusu kao posljedica grijeha. Uzeo je i nečistu savjest. On je uzeo i uzrok i posljedice. Zašto da u vidljivom svijetu još uvijek nosim neki uzrok kojega zapravo nema? Noga je odsječena, a ja je još uvijek osjećam? Ne moram to nositi! Postavlja se pitanje zašto ljudi još uvijek to podnose i trpe.

Bolest je došla kao rezultat prokletstva. Svaki nedostatak, siromaštvo i neimaština, rezultat su prokletstva i pada. Ali ako je Isus to uzeo na sebe i riješio uzrok toga, zašto bih ja nosio posljedice. Nema razloga nositi zaostale lažne rezultate bolesti, siromaštva, grijeha učinjenih u vrijeme neznanja, ako se Bog koji, „zatvorivši oči nad vremenima neznanja“ (Dj.17:30), toga više ne sjeća, jer to ne postoji nigdje osim u tvome umu. A onaj koji ih je činio – stari

čovjek, uzrok svega toga – odstranjen je kao fantomski ud. Zauvijek je nestao kao da nikad nije postojao. I onda ti đavao dođe i aktivira ono što je u tvome umu: simptome i okolnosti. A ti se počneš oslanjati na njih, iako oni nemaju više razloga da ostanu u tebi. Đavao govori, „Sjećaš li se toga?“, a onaj koji je to činio više ne postoji. Ubijen je na križu. Ti koji si nanovo rođen, nisi tada ni postojao, nedotaknut si grijehom i nemaš veze s tim. Ti si pravednost Božja. Bog ti kaže, „Sjećajte se da ste u ono vrijeme bez Krista bili..., bez dijela u Savezu obećanja, bez nade i bez Boga u ovome svijetu“ (Ef.2:12). Toga se trebaš sjećati, a ne ovoga što ti đavao hoće reći.

Sada imaš Abrahamov blagoslov. Sada imaš novi uzrok koji će u tvom životu proizvesti nove posljedice. Imaš Božju Riječ, Njegovu slavu i duh i život koji se mora utjeloviti, vidjeti i donijeti Božju slavu. Bog ti je dao mogućnost da u sjetvi već vidiš žetvu. Dao ti je da u nevidljivom već vidiš vidljivo. Imaš novi uzrok tako da danas možeš odrediti svoju budućnost i u njoj vidjeti ono što želiš. To je zbog toga što novi uzrok stoji iza toga. On je u nevidljivome. Zato možeš reći, „Ja znam da sam zdrav i samo čekam manifestaciju toga. Zahvaljujem Bogu što sam već zdrav.“ Isus kaže, „Što god tražite kao svoja prava, vjerujte da to već imate i vidjet ćete u svojim prilikama“, (Mk.11:24). Vjerujte da to imate sada! Ja to već imam! Ako hodam u istini, a Bog pokazuje da „Nemam veće radosti nego kad čujem da moja djeca hodaju u istini“ (3.Iv.4, prema KJV), ako hodam u ljubavi i opraštanju, ako ispovijedam vjeru, ako sijem riječ, ako dajem desetinu, ako sijem sjeme, to je garancija da ću uspjeti, da ću ući u ono što je Bog za mene već pripremio.

Zato piše, „tražite njegovo Kraljevstvo“ (Lk.12:31), odnosno tražite nevidljivo, pa ćete imati vidljive rezultate. Nemojte tražiti u ovom vidljivom svijetu nego tražite prije ovo nevidljivo, duhovno. Najprije prebivaj u riječi pa će riječ donijeti te rezultate.